

Եկեք ինձի, բոլոր յոզնած ու բեռնաւորուածներ...

Ծաղրթեւոյ 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՐԻ

Պեկտեմբեր, 2013թ.
N 11 (51)

Լոյս է տեսնում 2009թ. Տաթևից

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԿ ԵՎ ՀԱՅՏՆԵՑԱԿ,
ՄԵՋ ԵՎ ՁԵՋ ՄԵԾ ԱՎԵՏԻՍ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Պեկոյեմբեր, 2013թ., N 11 (51)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Քրիստոս ծնավ և հայրնեցավ, մեզ և ձեզ մեծ ավերիս.....	1
Նրահար Ամիրբեկյան Քրիստոսի ծնունդը.....	3
Անժանոթ գանձը.....	5
Մի՛ հպարտացիր.....	8
Վկայություն. Տերն ինձ շար է խրատել, բայց մահվան չի մաքրել.....	8
Վկայություն. Երազ.....	10
Երկու նորածին մսուրում.....	11
Խոնարհության դասը.....	12
Ի՞նչ կարելի է գնել փողով.....	13
Երբ նոր ծնվածը աշխարհ է գալիս.....	13

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, մպիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆՎԵՑ ՈՒ ՀԱՅՏՆՎԵՑ, ՄԵՁ ԵՎ ՁԵՁ ՄԵԾ ԱՎԵՏԻՍ

Միեդի՛ բույրեր և եղբայրներ, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին և Սուրբ Ծնունդը: Թող Քրիստոսի ծննդի ավետիսն այսօր հասնի բոլոր նրանց, ում մեջ դեռ չի ծնվել Բեթլեհեմի մանուկը:

Մոտ 2014 տարի առաջ, սովորական մի օր, Բեթլեհեմի մի մատուռում ծնվեց աշխարհի Փրկիչը՝ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը:

Այն տեղը, որտեղ ծնվեց Հիսուսը, հովիվներ կային: Այդ հովիվները հասարակ ու ազիվ մարդիկ էին, և Տիրոջ հրեշտակը առաջինը նրանց հայտնեց Քրիստոսի ծննդյան մեծ ավետիսը: Քրիստոսի ծննդի այդ մեծ ուրախությունն ապրեցին նաև արևելքի մոզերը, ովքեր աստղի առաջնորդությամբ եկան ու հասան այնտեղ, որտեղ ծնվել էր մանուկ Հիսուսը: Նրանք դատարկ չէին եկել. իրենց հետ բերել էին առատ ընծաներ: Դրանք շատ կարևոր են հավատքի կյանքում:

Հիսուսի ծնունդը աստվածապաշտ և բարեպաշտ մարդկանց համար միշտ ուրախություն է եղել, իսկ կռապաշտ և աստվածապաշտության կերպարանք ունեցողների համար՝ տրտմություն ու խռովություն, ինչպես եղավ Հերովդեսի և երուսաղեմցիների համար:

Միեդիներ, Հիսուսը սիրում է մեզ և Իր կյանքը տվեց մեզ համար: Եթե դու դեռ չես գտել Հիսուսին, հիշի՛ր, Նա

սպասում է, որ դու վերադառնաս Իր մոտ ու գտնես քո կյանքը: Անկախ նրանից, թե դու ինչքան ես խորացել մեղքի ու խավարի մեջ, կարող ես վստահ լինել. Նա սիրում ու սպասում է քեզ:

Եթե դու լքված ու արհամարիված ես մարդկանց կողմից ու մտածում ես, թե Հիսուսը քեզ չի ընդունի, հիշի՛ր, որ Աստված աշառություն չի անում: Եթե դու գաս Նրան, Նա անապաման կընդունի քեզ: Արի՛ Հիսուսին, և թող այսօր Բեթլեհեմի մանուկը ծնվի նաև քո սրտում, ու տրտմությունդ փոխվի ուրախության: Հիշի՛ր Աստծու Խոսքը և հավատա՛, որ թեպետ նա Հզոր է, բայց ոչ մեկին չի արհամարիում (Հոր 36.5): Եթե քո կյանքը լի է տրտմություններով ու անհույս ես, Քրիստոսին գտնելով՝ կգտնես ուրախություն, ջերմություն և ամենակարևորը՝ հավիտենական կյանք: Մի՛ մտածիր, թե դու որևէ արժանիք չունես, և դրա համար էլ Աստված չի ընդունի քեզ: Հիշի՛ր, ոչ ոք արժանիք չունի Աստծուն մոտենալու, ու Նա մեզ ընդունում է ոչ թե մեր արժանիքների, այլ Իր հավիտենական սիրո շնորհիվ:

Նա հիմա կանգնած է և ծեծում է քո սրտի դուռը: Լսի՛ր Նրա կանչը, սիրտդ բաց Նրա առջև, և թող այսօր Նրա փառաց Ավետարանի լույսը ծագի քո սրտում: Ամեն:

Մամիկոն Ղազարյան

Ձեկրեմբեր, 2013թ., ԾՆ 11 (51)

ՇՆՈՐՀԱՎՈՐ ՍՈՒՐԲ ԾՆՈՒՆԴ ԵՎ ԱՄԱՆՈՐ

Սիրելի՛ ընթերցողներ.

Շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին և Քրիստոսի ծնունդը: Աստված ևս մեկ տարի հնարավորություն տվեց մեզ մոտենալու Իրեն, ինչպես ասվում է *Հակոբոս 4.8-ում*. «Աստծուն մոտեցե՛ք, և Նա ձեզ կմոտենա.....»: Համոզված ենք, որ յուրաքանչյուր վայրկյանը, որ մենք ապրում ենք այս աշխարհում, Նրա ողորմության ու Շնորհքի արդյունքն է: Տերը մեզ ժամանակ է տալիս, որպեսզի շտկենք մեր կյանքը, քանի որ բոլորս էլ Նրա առջև պիտի կանգնենք:

Համոզված ենք նաև, որ «Բարի լուր» ամսագրին ուրախությամբ են սպասում, մանավանդ՝ արտասահմանում գտնվող մեր եղբայրներն ու քույրերը, որոնց համար ամսագիրը Հայաստանի մեր եկեղեցու հետ կապող միջոցներից մեկն է, որի կարիքը ունեն շատ շատերը:

«Բարի լուր» ամսագրի նպատակն է օգնել իր ընթերցողներին՝ հավատքի մեջ հաստատվելու և ավելի մտերմանալու Աստծու Խոսքի հետ: Մենք գոհանում ենք Աստծուց, որ Նրա շնորհքով այսօր ունենք ձրի փրկություն, ինչպես ասվում է Եփեսացիս 2.8-ում «Որովհետև շնորհքով եք դուք փրկված և հավատի միջոցով, և սա ոչ թե ձեզնից է, այլ Աստծո պարզևն է»:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, այսօր այս հրաշալի առիթով բոլոր նրանց, ովքեր

դեռ չեն ճաշակել փրկության քաղցրությունը, ցանկանում ենք, որ խնդրեն Տիրոջը, որպեսզի աստվածային հրամանով Ավետարանի Լույսը թափանցի իրենց սրտի մեջ ու բերի Քրիստոսի ծննդյան մեծ ավետիսը: Իսկ բոլոր նրանց (առաջինը մեզ), ովքեր ուխտ են արել Աստծու հետ, ցանկանում ենք, որ հաշտվեն Աստծու հետ, ինչպես ասում է Պողոս առաքյալը. «Քրիստոսի կողմից աղաչում ենք ձեզ՝ հաշտվեցեք Աստծո հետ» *Բ Կորնթ.5.20*: Հաշտվել Աստծու հետ՝ կնշանակի հաշտվել Աստծու Խոսքի հետ:

Սիրելիներ, դուք գիտեք, որ մենք մշտապես արձագանքում ենք ձեր մանակներին ու հարցերին: Խնդրում ենք ձեզ հետաքրքրող հարցերը հղել մեզ էլեկտրոնային մամակով կամ զանգով, որպեսզի մենք թերթի միջոցով կարողանանք թեկուզ շատ փոքր չափով օգտակար լինել ձեզ: Նորից ցանկանում ենք շնորհավորել ձեզ Քրիստոսի ծննդյան և Ամանորի կապակցությամբ:

Հաստատուն մնացեք, ուրախ եղեք, գոհացե՛ք: Թող այս եկող տարում ավելանանք Հիսուս Քրիստոսի շնորհքով, և Տերը Իրեն ճանաչելու հոտը մեր եկեղեցու միջոցով հայտնի անի բոլորին: Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի շնորհքը մեր ամենքի հետ լինի: Ամեն:

**«Բարի Լուր» ամսագրի
խմբագրակազմ**

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

«Եվ նա որդի պիտի բերի և Նրա անունը պիտի դնես Հիսուս,
որովհետև Նա պիտի փրկի Իր ժողովրդին իր մեղքերից» :
Մաթթեոս 1:21

Սիրելի՛ ընթերցողներ, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին ու մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Մուրք Ծնունդը. Քրիստոս ծնվեց և հայտնվեց, մեզ և ձեզ մեծ ավետիս:

Մոտ 2014 տարի առաջ երկնքի հրեշտակը Քրիստոսի ծննդյան մեծ ավետիսը բերեց իրենց գիշերային պահպանությունը կատարող հովիվներին: Այնտեղ՝ Բեթլեհեմի մի մսուրում, ծնվել էր Օծյալ Փրկիչը: Աստծու գթասրտությամբ ու ողորմությունով Քրիստոսը ծնվեց ու եկավ փրկելու աշխարհը: Նա եկել է նաև փրկելու քեզ, դու բացառությամբ չես:

Սիրելի՛ ընթերցող, դու մի՛ մտածիր, որ եթե գողություն չես արել, հափշտակություն չես արել, մարդ չես սպանել և մի քանի «բարի» գործեր ես արել, ուրեմն վաստակել ես քո փրկությունը: Ոչինչ չի կարող փրկել քեզ՝ ո՛չ քո հարստությունը, ո՛չ քո փառքը, ո՛չ քո պաշտոնը ու ո՛չ էլ քո «բարի» գործերը: Միայն Աստծու Գառը՝ օծյալ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսը կարող է փրկել քեզ քո մեղքերից և հավիտենական կյանք տալ քեզ: Եթե չապաշխարես ու քո սիրտը չտաս Աստծուն, փրկություն չես ունենա ու կհայտնվես կրակի լճում, որ

պատրաստված է սատանայի ու նրա հրեշտակների համար:

Քրիստոսի աշխարհ գալն ու Գողգոթայում Նրա խաչվելը հայտնում է մեզ, թե որքան մեծ է Աստծու սերը Իր ստեղծած մարդու նկատմամբ, որ մինչև անգամ իր Միածին Որդուն տվեց, որպեսզի ամեն Նրան հավատացողը չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք ունենա:

Քրիստոսի ծնունդը մեզ համար մեծ ուրախություն է: Պողոս առքյալն ասում է. «Ով մեզ փրկեց և սուրբ կոչումով կանչեց, ոչ ըստ մեր գործերի, այլ Իր նախասահմանության և շնորհի համաձայն, որ տրվեց մեզ Քրիստոս Հիսուսով՝ հավիտենական դարերից առաջ» (Բ Տիմ. 1:9): Այսինքն՝ Աստված Հիսուս Քրիստոսով վճարեց ոչ թե միայն մեր, հապա ամբողջ աշխարհի փրկության գինը: Նա մեզ «կրեղիստով», այսինքն՝ ապառիկով չի փրկել, որպեսզի մենք հետագայում ամեն ամիս վճարենք, միչև լրանա փրկության գինը: Սիրելիներ, այդ փրկության գինն անսահման թանկ է, ոչ ոք չի կարող վճարել, դրա համար էլ այն մեզ համար ձրի է՝ հավատքի միջոցով: Օ, ի՞նչ մեծ երջանկություն՝ ամենաթանկ

Ձեկրեմբեր, 2013թ., ԾՆ 11 (51)

բանը մեզ համար ձրի է, քանի որ Աստված Ինքն է վճարել Իր Միածին Որդու սուրբ արյունով:

Քրիստոսի ծնունդը յուրահատուկ է: Աշխարհ եկող բոլոր մարդիկ ծնվում են ապրելու համար, բայց Քրիստոսը ծնվեց մեռնելու համար: Աստված մեր հանդեպ ունեցած Իր սերը հայտնեց, երբ մենք դեռ մեղավոր ու թշնամի էինք Աստծու հետ: Քրիստոսը մեռավ մեզ համար, որպեսզի մեզ հաշտեցնի Աստծու հետ: Միրելիներ, պատկերացնո՞ւմ եք արդյոք, թե ինչ սեր է դա, որ մեկը մեռնի, այն էլ՝ խաչի մահով, իր թշնամու համար, որպեսզի թշնամին ապրի:

Հիշենք խաչի վրայի ավազակին, Քրիստոսը մեռավ մահ Նրա համար: Երբ մա հավատաց և ասաց՝ Տե՛ր, հիշիր ինձ, երբ Զո թագավորությունով գաս, Հիսուսն ասաց. «Շշմարիտ եմ ասում, դու այսօր դրախտում ինձ հետ կլինես»:

Միրելի՛ ընթերցող, Քրիստոսը եկել է լուսավորելու մահ քեզ, անկախ նրանից, թե դու որքան ես ընկած ու հեռացած Աստծուց. Նա մեռել է մահ քեզ համար: Նա քեզ սիրում է և ուզում է, որ դու հավիտյան չտառապես կրակի լճում, այլ հավիտենական կյանք ունենաս ու ապրես Աստծու սուրբերի հետ այնտեղ, որտեղ չկա մահ, չկա սուգ, չկան արցունքներ, չկա ցավ, այլ ամեն բան հրաշալի է ու հավիտենական:

Եթե դու մի ժամանակ եղել ես Աստծու տան՝ եկեղեցու մեջ ու հիմա

հեռացել ես՝ թողնելով քո երկնային հոր տունը, հիշի՛ր, թե հայրն ինչպես ընդունեց անառակ որդուն, երբ մա վերադարձավ: Եթե դու դեռ չես ապաշխարել, թաղված ես մեղքի ու խավարի մեջ և մտածում ես, որ միևնույնն է, չես կարող ապաշխարել և կյանք ունենալ, մի՛ հավատա սատանայի ստին, մա քեզ խաբում է, որպեսզի չգաս Աստծուն ու կյանք չունենաս: Հիշի՛ր խաչի վրայի ավազակին որպես օրինակ ու արի՛ Քրիստոսին, Նա քեզ էլ կասի՝ այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես:

Մի՛ կարծիր, թե դու պետք է ինչ-որ արժանիք ունենաս, որպեսզի Քրիստոսը քեզ ընդունի. հիշի՛ր այն հովիվների, որոնց Աստծու հրեշտակը վկայեց Քրիստոսի ծննդի մասին: Եթե ուզում եք իմանալ՝ այն հովիվները շատ առումներով պատվավոր մարդիկ չէին, ընդհակառակը, նրանք արհամարհված ու հասարակությունից դուրս մնացած հասարակ մարդիկ էին, բայց Աստծու հրեշտակն առաջինը նրանց տվեց ուրախության ավետիսը: Դա խոսում է այն մասին, որ անկախ այս աշխարհում ունեցած քո դիրքից՝ Աստված սիրում է քեզ, մույնիսկ եթե դու լքված ու արհամարհված ես մարդկանց կողմից: Եթե քո սրտում դեռ չի ծնվել Քրիստոսը, իմացի՛ր, որ հիմա Նա կանգնած ծեծում է քո սրտի դուռը. լսի՛ր Նրա կանչը և սիրտդ բացի՛ր Նրա առջև: Նա կմտնի քո սրտի մեջ, ու դու կգտնես քո կյանքի իմաստն ու երջանկությունը:

Միրելի՛ ընթերցողներ, եթե դուք դեռ

չեք եկել Աստծուն, հիշե՛ք. Քրիստոսը Գողգոթայում զբաղեցրել է ձեր տեղը: Նա մեռավ անարգ մահով՝ մեր մեղքերի համար: Դուք Աստծու ներման անհրաժեշտությունն ունեք: Թող այս օրը դառնա ձեր փրկության օրը, ձեր ներման օրը: Եկե՛ք մեր կամքն ամբողջությամբ հանձնենք Նրան:

Դիմե՛ք Նրան հենց հիմա, աղերսե՛ք աղոթքով, քանի որ «Ով որ Տիրոջ անունը կանչի, կփրկվի» Հռոմ. 10.13: Դուք կանչե՛ք, Քրիստոսը կփրկի, դուք խնդրե՛ք, Նա կների:

Հենց հիմա խոնարհի՛ր գլուխդ և աղոթիր. «Հիսուս Քրիստոս, ես գալիս եմ

դեպի Քեզ, քանի որ Քո կարիքն ունեմ: Ես մեղավոր եմ և փրկության կարիք ունեմ: Ես աղերսում եմ Քեզ և ներողություն խնդրում իմ մեղքերի համար: Մտի՛ր իմ սրտի մեջ, փրկի՛ր ինձ: Ես Քեզ եմ տալիս իմ կյանքը և ընդունում եմ Քեզ որպես իմ Փրկիչ: Ես հավատում եմ, որ ով Քո անունը կանչի, կփրկվի: Շնորհակալ եմ Քեզնից փրկության համար»:

Սիրելի՛ ընթերցող, ով էլ որ դու լինես, հիշի՛ր, որ Քրիստոսը ծնվել է նաև քեզ համար, որպեսզի դու էլ լինես դրախտում: Ամեն:

Հրահատ Ամիրբեկյան

ԱՆԾԱՆՈԹ ԳԱՆՁԸ

Մի անգամ նշանավոր ոսկերիչի մոտ մի գյուղացի է գալիս՝ ձեռքին կեղտոտ քար բռնած, և ասում է. «Ուզում եմ այս քարը գնահատես»: Ոսկերիչն ապշած հարցնում է. «Որտեղի՞ց այս քարը»: Մարդը պատասխանում է. «Հիսուն տարի առաջ, Հունգարիայում եղած ժամանակ, հայրս հողի միջից է այն գտել: Շատ անգամ տղաներս գնդակի պես նրա հետ խաղացել են, և շատ անգամ էլ կորել ու նորից գտնվել է: Հիմա շատ մեղ վիճակի մեջ եմք, խնդրում եմ ասես՝ սա ի՞նչ քար է»: Ոսկերիչն ասում է. «Սա շատ քանակազին գոհար է, և սրա մման քար ամբողջ աշխարհում չկա: 10000-25000 դոլար արժե»: Խեղճ գյուղացին ուրախությունից արցունքներն է սրբում: Թեև այժմ հարուստ էր, բայց հիսուն տարի, նույն հարստությունը մոտոն ունենալով, չափազանց աղքատ կյանք էր անցկացրել: Ներկայումս այդ գոհարը Ամերիկայի Չիկագո քաղաքում է և աշխարհի ամենամեծ գոհարն է համարվում:

Որքան հավատացյալներ կան, որ այս գյուղացու մման ունեն ամենապատվական գանձը, բայց աղքատ ու թշվառ շրջում են, ինչպես ասում է Պողոս առաքյալը. «Չգիտե՞ք, որ դուք Աստծո տաճար եք, և Աստծո Հոգին բնակվում է ձեր մեջ» Ա Կորնթ.3.16:

Ձեկբեմբեհ, 2013թ., № 11 (51)

ՄԻ՝ ՀՊԱՐՏԱՅԻՐ

Եթե հարստությունը շատանա, սրտներդ դրա վրա մի՛ դրեք:

Մաղմու 62.10

Հ երողոտոս պատմիչը պատմում է, որ մի ժամանակ Սարգիսկեում Կրեստս անունով մի թագավոր կար, որ աշխարհի ամենահարուստն էր: Հիմա էլ, երբ որևէ մեկի շատ հարուստ լինելն են ուզում բացատրել, ասում են. «Մի Կրեստս է»: Մի օր նրան այցելում է Աթենքի օրենսդիրը՝ Սողոմը, որը շատ իմաստուն էր, և եթե մեկի իմաստությունն ուզում էին գովել, ասում էին. «Սողոմնի չափ իմաստուն»: Կրեստսն իր բոլոր թանկագին իրերը Սողոմին ցույց տալով՝ ասում է. «Իմ աթենացի հյուր, հիմա ասա՛, թե աշխարհի ամենաերջանիկ մարդն ով է»: Սողոմը Թեղոսի անունն է տալիս, որ մի չքավոր, բայց ուղղամիտ մարդ էր: Կրեստսը տխրում է, բայց մտածելով, որ երկրորդն ինքն է լինելու, հարցնում է. «Իսկ Թեղոսից հետո ո՞վ է»: Սողոմն իրեն ծանոթ երկու երիտասարդների անուններ է տալիս, որոնք մաքուր միտք ունեին: Կրեստսը զայրացած հարցնում է. «Իսկ իմ հարստության մասին ի՞նչ ես ասում»: Սողոմը պատասխանում է. «Ով Կրեստս, դու հարուստ ես ապրում, բայց ոչ որ չի կարող ասել՝ երջանի՞կ կմեռես, թե՞ ոչ: Մի՛ հպարտացիր»:

Դրանից մի տարի հետո պարսիկների Կյուրոս թագավորը գալիս է և Կրեստսի երկիրն ավերում: Կրեստսը ծալված է լինում, և մի պարսիկ, նրան չճանաչելով, ուզում է մեռցնել: Հենց այդ պահին Կրեստսի մի հատիկ, համր որդին այնքան է հուզվում, որ հուզմունքից լեզուն բացվում է և գոռում է.

«Մի՛ մեռցրու Կրեստսին»: Այսպիսով թագավորի ինքնությունը հայտնի է դառնում, նրան գերի են տանում և ուզում են մեծ խաբույկի վրա այրել: Այդ եղերական պահին Կրեստսը հիշում է Սողոմնի խոսքը և բղավում. «Ո՛վ Սողոմ, Սողոմ»: Կյուրոս թագավորը, որ մոտակայքում շրջում էր, այդ լսելով՝ մոտենում է և ուզում է այդ բացականչության իմաստը հասկանալ: Կրեստսը պատմում է եղելությունը: Կյուրոսը հուզվում է և ազատում Կրեստսին՝ մտածելով. «Ինչու՞ նրան մեռցնեմ, որ ինձ պես մարդ է, ո՞վ կարող է ասել, թե իմ վախճանն ինչպիսին կլինի»:

Պողոս առաքյալը երիտասարդ Տիմոթեոսին գրում է. «Այս աշխարհում հարուստ եղողներին պատվիրիր, որ չգոռոզանան և անստույգ հարստության վրա հույս չդնեն, այլ կենդանի Աստծո վրա, որ ամեն բան առատորեն տալիս է մեզ՝ վայելելու համար, որ բարիք գործեն և բարի գործերով հարուստ լինեն, բաժանելու պատրաստ, բաժնեկցելու հոժար (Ա Տիմ. 6.17,18):

Միքելի՛ ընթերցող, եթե դու հիմա մտածում ես հարստանալու մասին կամ նախանձում ես հարուստներին, հիշի՛ր, Աստծու Խոսքն ասում է. «Հարուստ ըլալու մի աշխատիր, քո այդ խորհուրդեդ ետ կեցիր: Աչք պիտի տնկես այն բանին, որ ոչինչ է, քանզի անիկա իրեն թևեր կշինե ու արծվի պես օդը կթռչի»: Երջանկությունն ու կյանքը Քրիստոսին ճանաչելն ու Նրա հետ ապրելն է:

«Տերն ինձ շափ է խրափել, բայց
մահվան չի մափնել...»

Սաղմոս 118.18

Մենք երբեք չենք կարող մոռանալ այն երկու մեծ հրաշքները, որոնք
կատարվեցին եղբորս ընտանիքի և որդուս հետ: Այժմ Աստծու փառքի
համար վկայում եմ այդ մասին:

2012թ. դեկտեմբերի 3-ի գիշերը եղբորս ընտանիքից չորս հոգու ծանր թունավորումով տեղափոխեցին «Արմենիա» հանրապետական բժշկական կենտրոն: Այնտեղ պարզվեց, որ չորս օր առաջ կերած կարմիր պղպեղի պահածոյից բոտուլիզմ կոչվող հիվանդությունը զարգացել է օրգանիզմում, և թույլը մտել է արյան մեջ: Եղբայրս՝ Մելսիկ Իսկանդարյանը, կուրացել էր, օրգանիզմը չափազանց թույլ էր, իսկ կինը՝ Հռիփսիմեն և երկու որդիները՝ Մանվելն ու Վարուժանը, նույնպես մահամերձ վիճակում էին: Չորսին էլ շտապ տեղափոխեցին վերակենդանացման բաժանմունք: Ժամ առ ժամ հիվանդների վիճակն ավելի էր վատանում: Առավոտյան, երբ գնացի բժիշկների մոտ՝ հիվանդների վիճակի մասին տեղեկանալու, պատասխանեցին, որ թույլն արդեն արյան մեջ է, և որևէ մեկի ապաքինումը հրաշք կլինի: Բացատրեցին, որ բոտուլիզմի հարուցիչի թույլը մի քանի տասնյակ անգամ գերազանցում է ամենաթունավոր օձի թույլին, և բացի դրանից, հիվանդների

հոսպիտալացումը բավականին ուշացել էր:

Առաջին քայլս եղավ աղոթելն ու Իջևանի եկեղեցուն լուր տալը, որ աղոթեն հիվանդների համար: Հիվանդանոց տեղափոխվելուց հետո մինչև 7-րդ օրը հիվանդների վիճակն ավելի էր վատանում, բժիշկների բնորոշմամբ՝ կյանքի ու մահվան պայքար էր ընթանում: 8-րդ օրը, երբ մտա հիվանդանոց, բժիշկներն ասացին, որ եղբորս՝ Մելսիկին և որդուն՝ Վարուժանին, արդեն սափրել են, և ամեն վայրկյան սպասվում է մահվան լուրը: Շատ հուսահատված էի, բայց Տերը հիշեցրեց հետևյալ խոսքը. «...և եթե մահացու թույլն խմեն, նրանց չպիտի վնասի» (Մարկոս 16.18):

Հաջորդ օրը կանչեցի եղբայրներիս և միասին ձեռնադրությամբ աղոթեցինք հիվանդների համար: Հրաշքն իրոք չուշացավ: Հիվանդները դեռ կաթիլային ներարկումներ էին ստանում, բայց վիճակն ակնհայտորեն դեպի լավն էր գնում: 27-րդ օրն սկսեցին խոսել, իսկ

Ձեկյոնի՝ 2013թ., օՆ 11 (51)

որոշ ժամանակ անց դուրս գրվեցին հիվանդանոցից: Հիվանդների վկայությամբ՝ բոլորն էլ տարբեր կերպ լսել էին Տիրոջ ձայնը, որ ասել էր. «Ես լսեցի իմ սուրբերի աղոթքը, ապաշխարեք և ընդունեք ինձ որպես ձեր Փրկիչ»:

Բուժանձնակազմը վկայում էր, որ դա իրոք Աստծու հրաշքն էր, քանի որ հազվադեպ է պատահում, որ բոստոնի զմի նման հիվանդությունից հետո հիվանդը երկու օրից ավելի ապրի:

Այս դեպքից ինը ամիս անց, սեպտեմբերի 3-ին, կատարվեց հաջորդ հրաշքը, այս անգամ՝ որդուս հետ:

Աշխատանքի բերումով երկու որդիներիս հետ մեկնել էինք Մոսկվա: Շինարարության ժամանակ տեսա, թե ինչպես որդիս չորս մետր բարձրությունից գլխիվայր ընկավ բետոնին և ուշագնաց եղավ: Անմիջապես մեծ բազմություն հավաքվեց: Ես երեսնիվայր շրջեցի որդուս և սեղմեցի ծնոտը, և նա ուշքի եկավ: Սկսեցի լացել ու աղոթել, որդուս՝ Արմենին էլ ասացի, որ աղոթի Տիրոջը: Մինչ հիվանդանոց հասնելը նա շատ ցածր ձայնով էր արձագանքում ինձ, բայց լսվում էր, թե ինչպես էր աղոթում Տիրոջն ու խնդրում, որ Աստված կյանք տա իրեն: Հիվանդանոցում պարզվեց, որ կոտրվել էր գանգոսկրը, և արյունը դեպի ներս էր հոսում: Բժիշկների ասելով՝ շատ մեծ վնաս էր հասել ուղեղին: Արմենը կորցրեց գիտակցությունը: Բժիշկները

Հիվանդներին դուրս գրելիս բժիշկներն ասում էին, որ հիվանդության հետքերը տարբեր ձևերով կմնան, բայց Տերը նրանց ամբողջովին է բուժել: Այժմ չորսն էլ հաճախում են եկեղեցի: Տիրոջ մեծ ողորմությամբ նրանք նորից կյանքի վերադարձան: Այս հրաշքը զարմացրեց նաև մեր՝ Գանձաքար գյուղի բնակիչներին, որոնցից շատերը հասկացան, որ սա Աստծու գործն էր:

խոսում էին շտապ վիրահատության մասին, սակայն վատահ չէին, որ դրանից հետո որդիս կապրի: Վիրահատությունը տևեց 1 ժամ և 30 րոպե, որից հետո բժիշկներն ասացին, որ այն ամենը, ինչ կախված էր իրենցից, արդեն արել են, և մնում է միայն սպասել:

Անմիջապես լուր տվեցի Մոսկվայի Վահրամ եղբորն ու Իջևանի Լյովա եղբորը, որպեսզի եկեղեցով աղոթք բարձրացնեն առ Աստված: Վիրահատությունից հետո 7 օր Արմենը գիտակցության չէր գալիս: Չորս օր գիշեր-ցերեկ աղոթելուց հետո Աստված մխիթարեց ինձ, ես հավատացի, որ տղաս պիտի ապրի: Ես Տիրոջից որպես նշան խնդրում էի, որ երբ վերակենդանացման բաժանմունք մտնեմ, տղաս կենդանության մի նշան ցույց տա: Հաջորդ օրը գլխավոր բժշկի հետ մտա տղայիս մոտ: Ես մտքումս աղոթում էի, երբ նկատեցի, որ Արմենը

շարժեց ոտքը: Դա փաստեց նաև գլխավոր բժիշկը, որը զարմացած էր, որ տղաս, գտնվելով դեղորայքային կոմայի մեջ, զգացել էր ծնողի ներկայությունը և շարժվել: Մարքը ցույց էր տալիս նաև Արմենի սրտի արագացումը: Երանելի մի մխիթարություն և ուրախություն պատեց ինձ, քանի որ Տերը լսել էր աղոթքս: Արմենը կոմայից դուրս եկավ տասնմեկ օր հետո: Տասնչորսերորդ օրը պալատ տեղափոխվեց և բժիշկները կոկորդից հեռացրին շնչառության համար տեղադրված խողովակները: Բժիշկների ասելով՝ Արմենը կարող էր պարզ խոսել միայն 3-4 ամիս հետո, սակայն որդիս 4-րդ օրն իսկ սկսեց խոսել, ինչը զարմացրել ու հիացրել էր բժիշկներին: Տղաս ինձ

պատմեց, որ տեսել է Հիսուսին: Տիրոջ ներկայությունն այնքան երանելի էր, որ ինքը չէր ուզում բաժանվել Տիրոջից: Տղայիս պատմելով՝ Տերը խոսել էր իր հետ՝ ասելով. «Ես լսեցի ծնողներիդ խնդրանքը և իմ ժողովրդի աղոթքը: Գնա՛ ապրիր, ապաշխարի՛ր և ինձ ծառայիր»: 23-րդ օրը տղաս դուրս գրվեց հիվանդանոցից: Բժշկական պրակտիկայի մեջ մնան արագընթաց բուժումը, բժիշկների վկայմամբ, իրոք հրաշք էր:

Այժմ Արմենը նվիրվել է Տիրոջն ու գիտակցում է, որ մնան հրաշքից հետո իրեն մնում է միայն անմնացորդ տրվել Տիրոջը:

Արտեմ Իսկանդարյան, սարկավագ ք.Իջևան

Ե Ր Ա Ձ

«Կանա՛յք, հնազանդվեցեք ձեր ամուսիններին, ինչպես Տիրոջը:

Ամուսիններ, սիրեցե՛ք ձեր կանանց, ինչպես Քրիստոսն էլ սիրեց եկեղեցուն և Իր անչը զովեց նրա համար»

Եփեսացիս 5.22-25

Արդեն բավականին ժամանակ էր, ինչ կնոջս նեղացնում էի և ձեռք էի բարձրացնում նրա վրա: Մի քանի օր առաջ, 2013թ. դեկտեմբերի 8-ին երագումս տեսա, թե ինչպես էի կնոջս գցել գետնին ու հարվածներ հասցնում: Տեսա նաև, ոտքերիս տակ է բացված Ավետարանը, իսկ ես կրունկով ուժեղ հարվածներ էի հասցնում Ավետարանին:

Ավետարանն ամբողջովին կեղտոտվել էր: Այս ամենից միտք առա, որ կնոջս վրա ձեռք բարձրացնելով՝ Աստծու Խոսքն էի ոտնատակ արել: Այս երազն ինձ սովորեցրեց, որ երբ մենք մի վատ բան ենք անում, մի մեղք ենք գործում, դրանով առաջին հերթին Աստծուն ենք հակադրվում ու հարվածում Ավետարանին:

Քեյկոնեմբեհ, 2013թ., ԾՆ 11 (51)

Ե Ր Կ ՈՒ Ն ՈՐ ԱԾԻ Ն Մ Ս ՈՒՐ ՈՒ Մ

Կրթության նախարարության հրավերով ամերիկացի երկու միսիոներ 1994թ. գնացին Ռուսաստան՝ աստվածաշնչյան բարոյախոսություն և էթիկայի սկզբունքներ ուսուցանելու: Նրանց առաջարկվեցին այցելել բանտեր, ձեռնարկություններ, ոստիկանություն և մանկատներ:

Նրանք իրենց ծառայությունն սկսեցին մի որբանոցում, որտեղ թվով մոտ հարյուր երեխա կար: Երեխաներից շատերը ծնունդ էին դաժան վերաբերմունքի և բռնության: Ոմանցից հրաժարվել էին ծնողները, և պետությունը նրանց վերցրել էր իր խնամքի և հովանու տակ:

Միսիոներներից մեկը պատմում էր մանկատանը պատահած մի դեպքի մասին, որը նրա հոգում թողել էր չմոռացվող և աներևակայելի հետք:

«Մոտենում էին Ծննդյան տոները, և եկել էր պահը, որ որբատան սաները կյանքում առաջին անգամ լսեին Ծննդի պատմությունը: Մենք պատմեցինք Մարիամի և Հովսեփի մասին, որոնք Բեթլեհեմ գնալով, տեղ չէին գտել հյուրանոցում և գիշերը տեղավորվել էին գոմում: Այնտեղ ծնվեց մանուկ Հիսուսը: Նրան դրեցին մսուրի մեջ, որը եղավ Նրա օրորոցը: Երեխաները,

ծառայող կազմը և դաստիարակները շունչները պահած փորձում էին ոչ մի բառ բաց չթողնել:

Պատմությունն ավարտելուց հետո մենք երեխաներին բաժանեցինք սովորաբարի կտորներ, որպեսզի նրանք մսուր պատրաստեն: Բաժանեցինք մալ դեղին անձեռնոցիկից կտրատված քառակուսիներ, որովհետև այդ քաղաքում վաճառքում չգտնվեցին գունավոր թղթեր: Մեր ցուցումով երեխաները դեղին գույնի քառակուսի թղթերը կտրատեցին բարակ շերտերի՝ նմանեցնելով խոտի, և շարեցին դրանք մսուրի մեջ:

Հնից մնացած զգեստից կտրված քառակուսի փոքր կտորները ծառայում էին որպես վերմակներ: Նորածնին պատկերող տիկնիկները կարված էին դեղնաշագանակագույն բրդե գործվածքից:

Երեխաները ջանասիրությամբ մսուր էին պատրաստում, իսկ ես զննելով անցնում էի շարքերի միջով՝ օգնելով նրանց, ովքեր դժվարանում էին: Ամեն ինչ հարթ էր ընթանում մինչև այն պահը, երբ մոտեցա փոքրիկ Միշային, որ արդեն ավարտել էր աշխատանքը: Նայելով նրա պատրաստած մսուրին՝ ես շատ զարմացա: Այնտեղ պառկած էին երկու նորածիններ:

Թարգմանչի օգնությամբ տղային

Ձեկյունիքներ, 2013թ., № 11 (51)

հարցրի, թե ինչո՞ւ են նրա պատրաստած մատուռում երկու մորածիններ:

Ձեռքերը կրծքին խաչելով և մայելով իր ավարտած աշխատանքին՝ Միշան վերապատմեց Քրիստոսի ծննդյան պատմությունը: Պատմում էր վարժ, ճիշտ և մանրամասն: Դա անչափ զարմացնող էր, որովհետև նա ընդամենը վեց տարեկան էր, և Ծննդյան պատմությունը լսել էր մեկ անգամ՝ մեր պատմելով: Բայց մենք ավելի զարմացանք, երբ պատմության ավարտին նա սկսեց երևակայել: Սեփական շարադրության ավարտը նա այսպես ավարտեց՝ ասելով.

- Երբ Մարիամը մանուկին դրեց մսուրի մեջ, Հիսուսն ինձ մայեց ու հարցրեց՝ արդյոք ես տուն ունե՞մ և որտե՞ղ եմ ապրում: Ես պատասխանեցի. «Ոչ մայրիկ ունեմ, ոչ հայրիկ, ու դրա համար ապրելու տեղ չունեմ»: Հիսուսն ասաց, որ Իր մոտ ինձ համար ապրելու տեղ կա, և ես կարող եմ ապրել Իր հետ: Ես ասացի. «Ես չեմ կարող ապրել Քեզ հետ, որովհետև նվիրելու նվեր չունեմ»: Բայց ես շատ եմ ուզում լինել Հիսուսի հետ ու մտածեցի, որ եթե իմ մարմնով ջերմացնեմ Նրան, դա կլինի միակ բանը, որ կարող եմ տալ Նրան, և Նա

կընդունի այն իբրև նվեր: Ես Նրան ասացի. «Եթե տաքացնեմ Քեզ, Դու դա որպես նվեր կընդունե՞ս»: Հիսուսը պատասխանեց. «Եթե դու ինձ տաքացնես, ապա դա կլինի այսօրվա ստացած իմ լավագույն նվերը»: Ես էլ պառկեցի մսուրի մեջ, Նրա կողքին: Հիսուսը մայեց ինձ և ասաց, որ ես կարող եմ Իր մոտ հավիտյան մնալ:

Երբ Միշան ավարտեց իր պատմությունը, դեմքը ողողված էր արցունքներով, որոնք հոսում էին նրա այտերն ի վար: Ձեռքերով ծածկելով դեմքը և գլուխը դնելով սեղանին՝ դառը և բարձր հեկեկաց: Նրա վտիտ ուսերը ցնցվում էին:

Նա անընդհատ լալիս ու լալիս էր՝ չկարող աճալ ու դադարեցնել լացը: Փոքրիկ որբուկը գտել էր Նրան, Ով երբեք իրեն չի լքի, չի նեղացնի և միշտ իր

հետ կլինի:

Այդ փոքրիկ տղայից ես դաս առա: Ես հասկացա, որ գլխավորն այն չէ, թե ինչ ունենք մենք կյանքում, կարևորն այն է, որ ունենք Նրան, Ով մեզ հետ է, Ով սիրում է մեզ և չի լքի երբեք: Սա շատ կարևոր է և ունի միտք, նշանակություն և կարևորություն:

**“Наша дня” N 2258
24.12.2011г.**

Ձեկրեմի՞թեի, 2013թ., № 11 (51)

ԽՈՆԱՐՀՈՒԹՅԱՆ ԴԱՄԸ

Չորջ Վաշինգտոնը՝ ԱՄՆ-ի առաջին նախագահը, երբ դեռ երկրի բանակի ընդհանուր հրամանատարն էր, մի օր մի խումբ զինվորների է հանդիպում, որ տասնապետի հրամանով մեծ գերաններով պատնեշ էին շինում: Գերանները ծանր էին, և զինվորները դժվարություն էին կրում, սակայն տասնապետը չէր օգնում նրանց, փոխարենը գոռում էր ու հրամայում՝ ցուցումներ տալով, թե ինչպես վերցնեն գերանները: Վաշինգտոնն անմիջապես օգնության է հասնում, և նրա օգնությամբ ծանր գերանը տեղն են գլորում: Հետո, դառնալով տասնապետին, հարցնում է, թե ինչու՞ չէր օգնում: Տասնապետը չէր ճանաչում նրա ով լինելը և կոշտ պատասխանում է. «Չե՞ք տեսնում, ես տասնապետ եմ»: «Լավ, ես էլ ընդհանուր հրամանատար եմ, ուրիշ անգամ, երբ դարձյալ ծանր գերան վերցնելու համար դժվարություն կրեք, ինձ կանչեք»,- ասում է Վաշինգտոնն ու հեռանում:

Երբ աշակերտները հարցրին Հիսուսին, թե երկնքի թագավորության մեջ ո՞վ է մեծ լինելու, Նա մի փոքրիկ երեխայի կանչեց Իր մոտ, կանգնեցրեց նրանց առջև ու ասաց. «Շշմարիտ եմ ասում ձեզ, եթե դարձի չգաք և փոքրիկ երեխաների պես չլինեք, երբեք չեք մտնի երկնքի թագավորությունը: Ուստի ով իր անջր խոնարհեցնի այս մանկան պես, նա է մեծ լինելու երկնքի թագավորության մեջ» (Մաթթ. 18.3,4):

Մի ծերունի Աստծու զավակ փափագում է, որ գեթ մի հոգու փրկության միջոց լինի, բայց իր փափագին չհասած՝ մահանում է: Թաղման ժամանակ մի մարդ սաստիկ լաց է լինում: Կողքինը հարցնում է.

- Հանգուցյալի բարեկա՞մն ես:

- Ոչ,- պատասխանում է մարդը,- կենդանության ժամանակ նույնիսկ մեկ անգամ հետը չեմ խոսել, բայց նրա բարի վարքն օրինակ է եղել ինձ համար, ես նրա միջոցով եմ փրկվել:

Այս ծերունու նման մենք էլ հոգևոր կյանք ապրենք, հոգ չէ, թե արդյունքը չիմանաք:

Մի ծեր կին տառապում էր ռևմատիզմից: Նա հաճախ եկեղեցի էր գնում՝ հեռակների օգնությամբ: Այդ ընթացքում տառապում էր սարսափելի ցավերից: Մի անգամ նրան հարցնում են, թե ինչպես է նրան հաջողվում, չնայած այդ դաժան ցավերին, երբեք չբացակայել հավաքություններից: Կինը պատասխանում է. «Սկզբում իմ սիրտն է գնում այնտեղ, իսկ հետո սրտիս ետևից նաև ոտքերս»:

Ի՞նչ ԿԱՐԵԼԻ Է ՊՆԵԼ ՓՈՂՈՎ

Փողով կարելի է գնել

Մահճակալ, բայց ոչ քուն
Գիրք, բայց ոչ խելք
Կերակուր, բայց ոչ ախորժակ
Չարդարանք, բայց ոչ գեղեցկություն
Տուն, բայց ոչ ընդհանրական օջախ
Ըոխություն, բայց ոչ մշակույթ
Չվարճություն, բայց ոչ երջանկություն
Խաչ, բայց ոչ փրկիչ
Եկեղեցական աթոռ, բայց ոչ դրախտ

Այն, ինչ հնարավոր չէ գնել փողով

Հիսուս Քրիստոսը տալիս է չրի

Դուք ունեք Հիսուսին որպես Տեր ու Փրկիչ:
Եթե ոչ, ապա հենց հիմա հնարավորություն ունեք նոր
կյանք ստանալու
Խոստովանե՛ք Աստծուն չե՛ր մեղքերը, ասե՛ք Նրան,
որ ուզում եք թողնել դրանք և ընդունել Հիսուսին
որպես Տեր ու Փրկիչ:

Այդ հավատքի քայլն անելով դուք ստանում եք մեղքերի թողություն և նոր կյանք Քրիստոսում:

Երբ նոր ծնվածը աշխարհ է գալիս

Երբ նոր ծնվածը աշխարհ է գալիս,
Ծնում է վախից և ուժեղ լալիս,
Աշխարհ չլինած, դառնություն չսպրած,
Ինչո՞ւ է լալիս նոր մարդը ծնված:

Իսկույն խաղաղվում է գրկում
մայրական,
Ու խմում կաթը անուշ, անսահման,
Անխաղախ սնունդ մայրական կրծքի,
Միակ սնունդի ծծկեր մանուկի:

Օտար է աշխարհը հոգուն մանկական,
Օտար է հոգին աշխարհին այնքան,
Նոր հոգուն խորթ է աշխարհը մեղաց,
Որից սարսափում է նոր հոգին ծնված:

Ահա թե ինչու մարդն աշխարհ գալիս
Ծնում, վախենում է այս խորթ աշխարհից,
Անլեզու լեզվով մեզ իմաց տալիս,
Թե ինչու է նա սարսափից լալիս:

Ս. Քերյան

Ձեկրեմիթեի, 2013թ., № 11 (51)

«Ոչ մի բանի մասին մի՛ մտահոգվեք, այլ թող ամեն բանում աղոթքով, աղաչանքով եւ գոհուլթյամբ ձեր խնդրանքները հայտնի լինեն Աստծուն»

Փիլիպեցիս 4.6

Աստծու փառքի համար ուզում եմ պատմել իմ վկայությունը: Ես արհեստավոր եմ՝ մեքենայի ներկարար: Աշխատում եմ աշխարհիկների միջավայրում: Այնպես եղավ, որ գործս ավարտելուց հետո այն լավ չատացվեց, մեքենայի տերը տվեց գումարի կեսը և անպատիվ խոսքերով ասաց, որ մյուս կեսը չի տալու: Մեքենան վերցրեց ու գնաց: Տված գումարն իմը չէր, այն ինձ հետ աշխատող արհեստավորինն էր: Ես էլ շատ մեծ նեղության մեջ էի և անհամբեր սպասում էի այդ գումարին: Մի փոքր տրտմելուց հետո հիշեցի Աստծու խոսքը. «Ոչ մի բանի մասին մի՛ մտահոգվեք, այլ թող ամեն բանում աղոթքով, աղաչանքով եւ գոհությամբ ձեր խնդրանքները հայտնի լինեն Աստծուն: Եվ Աստծո խաղաղությունը, որ ամեն հասկացողությունից վեր է, պիտի պահի ձեր սրտերն ու մարքերը Քրիստոս Հիսուսով» (Փիլիպեցիս 4.6):

Հավատալով Աստծու Խոսքին՝ գնացի առանձնացա մի անկյունում և ուրախությամբ գոհություն հայտնեցի պատահածի համար՝ իմանալով, որ Տերն ինձ այս նեղության մեջ չի թողնի:

Երեք ժամ անց մեքենայի տերը, իր արարքից փոշմանած, վշտացած եկավ ու տվեց գումարի մյուս մասն՝ ասելով. «Ես այս փողը չեմ կարող չտալ, որովհետև ինձ վրա չի նստի: Ես այս գումարը չեմ կարող ուտել», ու մեծ խնդրանքով դիմեց ինձ. «Եթե հնարավոր է՝ թերությունները շտկիր, եթե ոչ՝ միևնույնն է, էլի շնորհակալ եմ ձեզանից»: Ես էլ թերությունները շտկեցի և ճանապարհեցի նրան:

Շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուց ու միտք առա, որ գոհության մեջ հաղթություն կա:

Ալբերտ Գեորգյան, ք. Երևան

Աստվածաշունչը

Կարդա աղոթքով, թերթի խնամքով,
Կարդա շար գգույշ ու կենսորոնացած:
Տերը քեզ պահի Իր օրհնյալ կամքով,
Որ Իր Խոսքի մեջ լինես զորացած:

Խնդություն

Խնդություն է սրբիս ներսը բովանդակ՝
Օրհնյալ Հոգու սուրբ ձեռքի մեջ փառավոր,
Մրրիս աթոռ՝ Օրհնյալ Աստծու Որդու րակ,
Անշն՝ գրկում, հոգիս՝ հոգում փառավոր...

Մ. Սվարյան

ՀԱՐՑ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Հարց.

Մովսեսը քանի՞ անգամ բարձրացավ Սինա լեռը, երբ Աստված Բարայելին տալիս էր Իր օրենքները, ուխտ էր անում նրանց հետ և նրանց տալիս էր Իր կանոնները:

Պատասխան.

1. Ելից 19.3-7- առաջին անգամ
2. Ելից 19.8-14, - երկրորդ անգամ
3. Ելից 19.20-25 – երրորդ անգամ
4. Ելից 19.24, 20.1- չորրորդ անգամ
5. Ելից 24.9-11, 32.15-19- հինգերորդ անգամ
6. Ելից 32.31, 34.1- վեցերորդ անգամ
7. Ելից 34.4, 34.29- յոթներորդ անգամ

Հարց.

Ինչո՞ւ Հիսուս Քրիստոսը Իր աշակերտներին պարվիրեց տնից տուն չփոխվել (Ղուկ.10.7):

Պատասխան.

1. Որպեսզի չվիրավորեն տան տիրոջը՝ ուրիշների տները նախընտրելով:
2. Որպեսզի չհաճեցնեն իրենց անձերին և չհրապուրվեն կյանքի ավելի լավ պայմաններով:

Հարց.

Արդյո՞ք քրիստոնյաները պետք է պահեն շաբաթը (Գործք. 15.28-29):

Պատասխան.

1. Քրիստոսը Մովսեսական օրենքը փոխարինեց սիրո օրենքով (Եբր. 7.11-17, 18-19, 10.8-9)

Չեկոմբեթեթ, 2013թ., © N 11 (51)

2. Քրիստոսով փրկվածները Մովսեսական օրենքների տակ չեն (Հռոմ.6.14, Գաղ. 5:18)
3. Մենք փրկված ենք Քրիստոսի շնորհքով (Եփես.2.8, Հռոմ.3.24, Տիտոս 3.7, Գործք 15.11)
4. Օրենքով իրենց արդարացնողները մնացին առանց Քրիստոսի (Գաղ.5.4, 2.21, 3.1-29).
5. Գիրն սպանում է, բայց հոգին կապրեցնի (Բ Կորթն. 3.6-12, 13-16)
6. Նա, ով տարբերություն է դնում օրերի մեջ, Տիրոջ համար է տարբերում, իսկ նա, ով տարբերություն չի դնում, Տիրոջ համար չի դնում (Հռոմ. 14.5-6): Այդ պատճառով այս հարցը վիճելի չէ (Հռոմ. 14.1-4):

Միրելիներ, այսօր սատրանայի ազդեցությունն ու աշխարհի շունչը նկատվում է շարերի, հատկապես երիտասարդների վրա, որոնք իրենց մարմնի վրա դաջվածքներ են անում, փարբեր նկարներ են նկարում՝ խաբվելով սատրանայից, իբր քե դա «պրեստիժ» է, առավելություն:

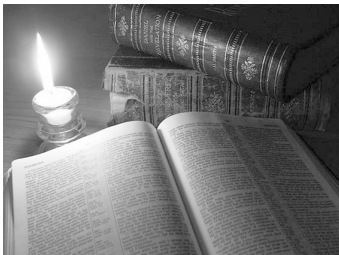
Հարց.

Կարելի՞ է արդյոք մարմնի վրա դաջվածքներ անել, նկարներ նկարել և այլն:

Պատասխան.

Ո՛չ: Սուրբ Գիրքը խստիվ արգելում է այդ բանը:

«Ձեր մարմնի վրա կրրումներ չանեք մեռածների համար, ո՛չ էլ դաջվածք ունենաք ձեր վրա. Ես Եմ ՏԵՐԸ» (Ղկր.19.28):

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉԸ

Մի կին Անգլիայում 1939թ. պրոֆեսոր Վլադիմիր Մարցինկովսկուն պատմել է հետևյալ պատմությունը. «Ամուսնուս արքիստական գրքերը դասավորված էին իմ Աստվածաշնչի հետ կողք-կողքի: Հրդեհի:

ժամանակ բոլոր արքիստական գրքերն այրվեցին, բայց իմ Աստվածաշնչից մեկ էջ անգամ չվնասվեց: Այդ փաստն այսպես ազդեց ամուսնուս վրա, որ շուտով նա հավատաց Տիրոջը՝ Հիսուս Քրիստոսին»:

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատաք Իրեն ու փրկություն ունենաք:
Այդ մասին հովհաննու 3.16-ում կարդում ենք.
«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միակից Որդուն արվեց, որ ով
Նրան հավատա և չորհի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:
Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք
դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	094-57-07-36	Վարդանյան	Մովսես
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՆԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Եփրեմ
Շենգավիթ, Զարբախ	094-52-96-59	Մանջիկյան	Անդրանիկ
Չերեմուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արուսյան	094-34-75-91	Զաքարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան	Վալերի
Աշտարակ	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալոխյան	Լևոն
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան	Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան	Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան	Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան	Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագարակյան)	098-46-12-61	Թուխտյան	Սյուրյա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան	Միկել
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան	Միկել
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Չարենցավան	077-48-48-97	Սվարյան	Սարգիս
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարտուն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահար
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոյիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-03-84-33	Մուրիսյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

ԱՄՆ - 0015592252113, 0016465735030 Բարուշյան Գևորգ

ՄԵՐ ՏԵՐ ՀԻՍՈՒՄԻՆ

**Փառավորվիր ու մեծարվիր, Տեր Հիսուս,
Երկրպագվիր, փառաբանվիր Դու մեր մեջ:
Քո ծնունդով մարդկության մեջ ծնվեց հույս,
Փրկության հույս՝ մարդկանց անհույս սրտի մեջ:**

**Քո ծնունդը ծնունդն էր Նոր Ադամի,
Մահը՝ մահը մեղանշահան Ադամի:
Քո հարությանը՝ հոգով եղանք կենդանի,
Սուրբ Հոգիդ է, որ մեզ պիտի Վեր պանի:**

**Ամեն փարի, հունվարյան այս օրերին,
Մեծ շուքով ենք նշում Քո Սուրբ Ծնունդը:
Քո Սուրբ Հոգին սեր ու հավատք թող բերի,
Խաղաղ պահի Երկիր կոչված այս գունդը:**

**Այս փարվա մեջ թող չարիքը վերանա,
Եվ թող ծագի Լույսդ ամեն սրտի մեջ:
Թող սերունդդ Քո Սուրբ Հոգով զորանա,
Օրհնությունդ գա ու երբեք չգնա:**

**Աղոթում եք ծննդյան այս օրերին,
Որ վերանան դավն ու ցավը Երկրից:
Թող այս փարի թագավորի լոկ բարին,
Հաղթանակներ բերի Հայոց աշխարհին:**

Մ. Սվարյան